

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Bednarek

w sprawie **M.W.**

skazanych z art. 158 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 16 lipca 2026 r.

wniosku obrońcy o wstrzymanie wobec skazanego

wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Rybniku

z 19 czerwca 2025 r., sygn. akt III K 31/23

zmienionego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach

z 30 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKa 586/24

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. a contrario

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego – adw. J.D.- wywiódł kasację od wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 30 stycznia 2025 r., sygn. akt II AKa 586/24.

W późniejszym piśmie skazanego, został sformułowany wniosek o wstrzymanie wykonania wobec skazanego zaskarżonego kasacją orzeczenia. Obrońca uzasadniając wniosek wskazał, na wagę zarzutów kasacyjnych i wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że suspensywność zaskarżonego orzeczenia ma w postępowaniu kasacyjnym charakter ekstraordynaryjny. Skazany zasadność złożonego wniosku o wstrzymanie wykonania zaskarżonego orzeczenia motywuje oczywistą słusnością wywiedzionych zarzutów kasacyjnych. Odnosząc się do tej przyczyny wskazać należy, że zgodnie z przyjętą linią orzecniczą, aby stanowić podstawę zastosowania instytucji wstrzymania wykonania orzeczenia zarzuty kasacyjne muszą spełniać rygory określone w art. 523 § 1 k.p.k., a zatem wskazywać na naruszenia prawa o charakterze rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia. Przy czym ów rażący stopień naruszenia oceniany być musi *in concreto*. Na gruncie art. 532 § 1 k.p.k., a więc w ramach kontroli wstępnej, podniesione naruszenia muszą być na tyle doniosłe i jednoznaczne, że już *prima facie* przekonują o dużym prawdopodobieństwie uwzględnienia kasacji.

W ocenie Sądu Najwyższego, wstępna kontrola wniesionej kasacji nie daje podstaw do jednoznacznego uznania przedstawionego zarzutu kasacyjnego za oczywiście zasadny, a tym samym przyjęcia wysokiego prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji.

Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesionej kasacji, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. i dlatego orzekł, jak na wstępie.

[WB]

[r.g.]